

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Varii mortis Jesu typi colliguntur è Veteri Testamento. Sacrificium
Vaccae rufae,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

semen longævum Ideo disperiam ei plurimos, & fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam.

Jerem. 11. 19. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam, & non cognovi quia cogitaverunt super me consilia, dicentes, Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium, & nomen ejus non memoretur amplius.

Thren. 3. 6, 43, 53. In tenebris collocavit me, quasi mortuos sempiternos Operuisti in furore, & percussisti nos, occidisti, nec pepercisti Lapsa est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me.

Dan. 9. 26. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus.

Zach. 12. 10. Et effundam super domum David, & super habitatores Jerusalem, spiritum gratiae & precum: & aspicient ad me quem confixerunt; & plangent eum planctu quasi super unigenitum; & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti.

Zach. 13. 6, 7. Et dicitur ei, Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? & dicit, His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. Fraxea suscitavit super Pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: percutit Pastorem, & dispergentur oves.

ipsum baptizati sumus? conspulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem.

Philipp. 2. 8. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

1. Thess. 2. 14, 15. Vos enim imitatores facti estis, Fratres, Ecclesiarum Dei, quae sunt in Judaea, in Christo Jesu: quia eadem passi estis & vos à tribulibus vestris, sicut & ipsi à Judaeis, qui & Dominum occiderunt Jesum & Prophetas, & nos persecuti sunt.

Ebr. 2. 9, 10. Eum autem, qui modica quam Angeli minoratus est, videmus Jesum, propter passionem mortis gloria & honore coronatum, ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem. Decebat enim eum propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare Quia ergo pueri communicaverunt carni & sanguini, & ipse similiter participavit eisdem, ut per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium, id est Diabolum, & liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant servituti.

Jac. 5. 6. Addixistis & occidistis Justum, & non restitit vobis.

Apoc. 5. 6, & seq. Et vidi, & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio Seniorum, Agnum stantem tanquam occisum, habentem cornua septem & cantabant canticum novum, dicentes, Dignus es, Domine, accipere librum, & aperire signacula ejus: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem.

Apoc. 13. 8. Quorum non sunt scripta nomina in libro vita Agni, qui occisus est ab origine mundi.

I. Varii mortis Jesu typi colliguntur è Veteri Testamento. Sacrificium Vaccae rufae, II. & mors summi Pontificis. III. Insigne testimonium morti Jesu à R. Simeone ben Jochai, aliisque Judaeis perhibetur. IV. Quae & Ethnicis insigni miraculo significatur.

Varij mortis Jesu typi colliguntur è Veteri Testamento. Sacrificium Vaccae rufae, Isa. 1. 18.

Ebr. 7. 26.
1. Petr. 1. 19.

Ebr. 13. 11, & seq.

I. **N**ON verbis solum aut scriptis, sed typis etiam ac symbolis praedicta Christi Jesu mors est. Cujusmodi fuit Aries ab Abrahamo pro filio Isaac immolatus, paschalis Agnus, Hircus *δωρομαρτύρος*, quorum comparisonem cum Christi immolatione fiebat, juxta ritum capite decimo nono Numerorum traditum. Ac primum color ille rufus peccatum signat, auctore Isaia: *Si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbabitur: & si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt.* Jesum autem peccata hominum portasse docebit noster Parallelismus. Labis expertus esse jubetur Vacca: Jesus sanctus, innocens, impollutus esse dicitur in Epistola ad Ebraeos, Agnus immaculatus & incontaminatus in prima Petri Epistola. *Αὐτὸς* esse debuit Vacca: veteris Legis jugum excussit Christus Jesus, eique nos subduxit. Extra castra immolabatur Vacca, in conspectu omnium: *Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in Sancta per Pontificem, horum corpora cremantur extra castra.* Propter quod & Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Execamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes. Verba sunt è decimo tertio capite Epistolae ad Ebraeos. Immolationis hujus minister designatur Eleazarus, Sacerdos alter

alter à summo Pontifice: Caiphæ Principis Sacerdotum iussu captus est Jesus, eodemque quaestore & iudice morti additus. Typus autem veri & primarii Sacerdotis Christi Jesu fuit summus Judæorum Pontifex, ac veluti secundarius Sacerdos. Quamobrem *συμβολικῶς* dicitur ab Origene: *ἐλθὼν ὁ ἀληθὴν ἀρχιερέως, ὁ συμβολικῶς* Orig. Tom. 16. in Matth. *ἀρχιερός ἐπιβάσις*. Postquam venit verus Pontifex, Pontifex symbolicus esse desit. Eusebius *ἐπιβάσις ἐκ ἐικονικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀληθῆν χριστὸν ἔαρχιερία, τὸ κατ' οὐρανὸν χριστὸν* Euseb. Dem. libr. 4. *πῶς ἀρχιερέως ἀντίμυον*. Adumbratum & simulatum, non verum Christum & Pontificem, celestis Christi & Pontificis figuram appellat. Jubetur Eleazarus digitum in Vaccæ rufæ sanguinem intingere, & septies Tabernaculi fores aspergere; & ex crematæ demum cineribus aquam expiationis conficere, qua impunitates abluantur: Auctor Epistolæ ad Ebræos: *Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitula aspersus inquit* Ebr. 9. 13. 14. *sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad servendum Deo viventi?* Atque vera hæc est sacrificii Vaccæ rufæ significatio, quam sibi ignotam & incomptam quaeruntur Rabbi, quippe *Incrassatum est cor populi hujus*, juxta Isaïæ prædictionem.

II. Alius præterea, ac valde illustris mortis Christi Jesu typus in summi Ebræorum Sacerdotis morte positus fuit. Assignatæ erant certæ quædam urbes, ex præscripto Mosis, in quas tutum haberet receptum, qui non voluntariam neque ex destinato, sed fortuitam cædem perpetrasset: quo qui confugissent, tamdiu illic tollerent exilium, quoad summus Pontifex obiisset. Quæ sic intelligenda sunt; quicumque sese noxis alligaverint, tamdiu cælesti patria carere, quoad mortis Christi Jesu perceperint fructum, ejusque beneficio patriæ suæ sint restituti. Non id omnino fugit Philonem Judæum, qui in libro De exilibus disserens de hac lege Mosis, Sacerdotem illum, non hominem intelligendum esse ait, sed Verbum Dei, Patre Deo, matre Sapientia progenitum: *λέγοντες γὰρ*, inquit, *τὸν ἀρχιερέα, οὐκ ἀνθρώπον, ἀλλὰ λόγον θεῖον ἔσθ', πάντων ἐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ ἔκ ἀκούσιων ἀδυναμιῶν ἀμέτοχον, πατὴρ δὲ θεῶν, ὃς καὶ συμπάντων ἐστὶ πατὴρ, μήτις ἢ σοφίας*. Dicimus enim summum Pontificem, non hominem esse, sed Verbum Dei, omnium non spontanearum solum, sed & involuntariarum nostrarum expers. patrem quidem habens Deum, qui & omnium pater est, matrem vero Sapientiam. Reliquam legis partem alio detorquet.

III Non sine observatione prætermittendum est, quod libro quarto operis sui refert Galatinus, ex R. Simeone ben Jochai, magnæ antiquitatis & eximie inter suos auctoritatis Magistro, editisque lucubrationibus percelebri. Hic in *מדרש חסדא* Oseam inducit hominum peccata desistentem, quorum gratia Filium suum corpore humano indutum Deus esset missurus; homines vero adversus salutaria ipsius præcepta contumaces letho eum essent daturi. Gravior etiam est Josephi auctoritas, qui & Christi Jesu mortem, & mortis genus in *ἀρχαιολογίαν* suam retulit. Quæ fatentes tanti nominis Doctores minorum Rabbiorum turbæ possumus opponere. Neque desunt inter illos, qui propter supplicio affectum Jesum, Judæos male multatos, claudibus affectos, in omnes terras dissipatos, & Mosaicam legem abrogatam fuisse fateantur.

IV. Ethnicis vero stupendo miraculo Christi Jesu significata mors est, quod in libello De desitis oraculis Plutarchus refert. Id quanquam à vulgo scriptorum tritum est, minime tamen ob admirabilitatem rei pigebit hic adscribere. Cum in Italiam tenderet Thamus Ægyptius, navis rector, jamque Echinadas præternavigaret, subito remisit ventus, & ad Paxas insulas audita vox est, quæ Thaumum appellaret, jubereque ipsum, simul ac appulisset ad Portum Pelodem, clamare magnum Pana esse mortuum. Paruit Thamus, eaque, quam iussus fuerat, voce edita, ejulatus audiri sunt, quasi Panos obitum mirantium & gementium. Vectores Romam delati portentum vulgarunt. Pervenit illud ad Tiberium Cæsarem, qui & à Thamo ipso de re gesta certior factus, hominum eruditorem sententiam super ea exquisivit. Narratid apud Plutarchum Æmylianus Rhetor, ut sibi à patre Epithersæ rei teste traditum. Atqui id convenit in tempus mortis Christi Jesu, qui verus Pan est, rerum omnium parens, ac natura totius auctor, quam Panos symbolo Mythologi signatam voluerunt.

Orig. Tom. 16. in Matth. Euseb. Dem. libr. 4.

Ebr. 9. 13. 14.

Isa. 6. 10. Matth. 23. 17.

Et mors summi Pontificis.

Insigne testamenti mortis Jesu à R. Simeone ben Jochai, aliusque Judæis perhibetur. Gal. De arcan. libr. 4. Joseph. Antiq. libr. 18. cap. 4.

Quæ & Ethnicis insignis miraculo significatur.

